

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 1T/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216010075
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Piros
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216010075.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda samosudcom JUDr. Ladislavom Piroso v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Z.. J.. A. K., Q.. XX.XX.XXXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.4.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný: Z.. J.. A. K. nar. XX.XX.XXXX T. Y., K. E., trvalé bydlisko U., X. Č.. XXXX/X, prechodné bydlisko M. X. N., X. Č.. XXX/X, K. D. Y.,

sa podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku
spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede číslo 1Pv 1007/13
oslobodzuje
(keďže skutok nie je trestným činom)

zo skutku, ktorý mal spáchať tak, že:

v mesiaci marec 2013 v M. X., okres Dunajská Streda pod zámienkou vybavenia prevodu nehnuteľnosti rodinného domu na X. I. XXX/X T. M. X., okres Dunajská Streda v katastrálnom území N. zapísaného na liste vlastníctva č. XXX vylákal od H.. J. X. zálohu z kúpnej ceny vo výške 21.000,- Eur a v mesiaci máj 2013 vylákal sumu vo výške 461,66 Eur (12.000,- Kč) na zaplatenie dlažby do uvedeného rodinného domu, pričom nie je vlastníkom uvedeného rodinného domu a podľa Listu vlastníctva č. XXX je spolu s Milenou Oravcovou vedený ako vecné bremeno s právom doživotného užívania uvedenej nehnuteľnosti, peniaze použil pre vlastnú potrebu, predmetnú nehnuteľnosť na H.. J. X. nepreviedol a peniaze jej nevrátil, čím H.. J. X., U. N., N. XXX, K. U. - T., Česká republika spôsobil škodu v celkovej výške 21.461,66 eur,
teda

na škodu cudzieho majetku seba mal obohatiť tým, že mal uviesť niekoho do omylu a spôsobiť tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím mal spáchať

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodenú H.. J. X. U. N., N. XXX, K. U.-T., Česká republika so svojimi nárokmi na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

odôvodnenie:

Predchádzajúcim rozsudkom zo dňa 3.10.2016 súd uznal vinu obžalovaného podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a uložil mu podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka so skúšobnou dobou na 2 (dva) roky, pričom svoje rozhodnutie opieral najmä o výpoveď samotnej poškodenej JUDr. J. X., ako aj o výpovede svedkov bývalej manželky obžalovaného J. K. a synov obžalovaného, ktorí potvrdzovali vo svojich výpovediach, že v čase vykonania skutku mali na nehnuteľnosť vecné bremeno a to právo doživotného osobného užívania, ktoré okolnosti sám obžalovaný poškodenej neoznámil a ďalej poukazoval súd na pripojené listinné dôkazy a to na zmiernie na čl. 155, prípis poškodenej na zmiernenie následkov uvedených okolností na čl. 148-151.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie samotný obžalovaný, ktorý poukazoval najmä na to, že nikdy nežiadal a ani neprevzal zálohu na kúpu nehnuteľnosti a taktiež v čase keď bola zakúpená dlažba zo strany poškodenej nachádzal sa v USA a dlažbu kúpila poškodená svojvoľne, ktorá si vystavila faktúru na firmu Kasol s.r.o., keďže mala neobmedzený prístup do uvedenej firmy a dodací list si opečiatkovala sama a podpísala bez vedomia obžalovaného. Ďalej obžalovaný poukazoval na to, že synovia predmetnú nehnuteľnosť nevyužívali, boli ochotní ju predať a preto na základe týchto skutočností cez realitnú kanceláriu Kasol s.r.o., Multiservis Bratislava pripravil kúpno-predajnú zmluvu, s ktorou sa poškodená úplne stotožnila. Z toho dôvodu vycestoval za synom D. do Ameriky, ktorý zmluvu podpísal a on žiadal poškodenú aby zabezpečila podpisy ďalších dvoch synov, ktorí žili na Slovensku. Taktiež poukazoval na to, že aj keď poškodená preukázala, že vyberala peňažné prostriedky v Brne v Českých korunách, ale nepredložila súdu žiadne doklady o tom, o zmene Českej koruny na Eurá a ani doklad o tom, že Eurá on od nej prevzal. Taktiež poukazoval na to, že neexistoval žiadny dôkaz od poškodenej, že od nej vylákal zálohu.

Odvolací súd uvedený rozsudok uznesením zo dňa 30.5.2017 pod č. 3To/16/2017 zrušil v celom rozsahu a vrátil súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom nariadil súdu dopyčuť poškodenú, či v čase keď sa rozhodla nepodpísať kúpnu zmluvu na nehnuteľnosť disponovala takými informáciami, že obžalovaný by aj tak zabránil podpísaniu kúpnej zmluvy na nehnuteľnosť ostatnými dvoma predávajúcimi, teda k uzavretiu kúpnej zmluvy na nehnuteľnosť by aj tak vôbec neprišlo, taktiež nariadil zistiť či obžalovaný vykonal vkladovú transakciu v konkrétnej pobočke banky a v konkrétnom čase ako to uviedla poškodená a či dlažba u obžalovaného bola použitá.

Na základe týchto okolností súd si vyžiadal z pobočky banky Tatrabanka na čl. 467 správu, z ktorej vyplýva, že majiteľom uvedeného účtu je syn obžalovaného D. K. a obžalovaný dňa 8.3.2013 vykonal vklad v hotovosti vo výške 10.500,-- Eur na bežný osobný účet.

Zároveň opätovne vykonal hlavné pojednávanie v prítomnosti obžalovaného aj poškodenej na čl.532-535, v ktorých výpovediach obžalovaný zotrval na svojej nevine a na položené otázky uviedol, že on z titulu kúpy nehnuteľnosti neprevzal od poškodenej ani cent a rozhodne tvrdil, že nemá nič spoločného s kúpou dlažby, keďže on sa v tom čase nachádzal v USA, pričom poukazoval na prípis poškodenej na čl. 134/trestného spisu kde písala poškodená nie obžalovanému, ale synovi D., že privezú do M. X. polovicu dlažby, ktorý prípis e-mailom je datovaný na deň 24.5.2013 a výslovne žiadala syna D., aby jej nechal v otcovej pracovni na stole razítko nakoľko potrebuje oraziť doklady keď privezú druhú polovicu dlažby.

Súd z listinných dôkazov na čl. 135 a nasl. zistil, že listinné dôkazy sú overené razítkom spoločnosti Kasol, s.r.o. Multiservis a pochádzajú dátumovo zo dňa 24.5.2013.

Obžalovaný taktiež poukazoval na to, že poškodená mala prístup ku všetkému čo sa týkalo firmy aj k pečiatke a čo sa týka zakúpenej dlažby tá sa nachádza naďalej tam kde ju zložili v M. X. vedľa garáže pri rodinnom dome.

Ohľadne podpisu kúpnej zmluvy v podstate zopakoval tie okolnosti, ktoré udával od začiatku, že zmluvu pripraví a vyhotoví realitná kancelária Kasol, s.r.o., čo sa aj stalo a keďže syn D. býval v USA, tak vycestoval za ním, pričom poukazoval na to, že jeho syn D. aj podpísal zmluvu a poukazoval na listinné dôkazy nachádzajúce sa v samotnom spise na čl. 52 a 536, z ktorých vyplýva, že jeho syn D. dňa 28.5.2014 v USA podpísal čestné prehlásenie, ktorým potvrdzoval, že jeho otec, teda obžalovaný v máji 2013 bol na návšteve v USA a počas tejto návštevy mu ukazoval zmluvu o predaji nehnuteľnosti v M. X. s tým, že je nutné ju predať, zmluvu podpísal, z ktorého dôvodu je jednoznačné, čo sa týka zakúpenej dlažby, že v čase objednávky a dodania dlažieb obžalovaný sa nachádzal v USA, pričom z priložených listinných dôkazov na čl. 135 a nasl. vyplýva, že uvedené dlažby boli fakturované dňa 24.5.2013, ktorú okolnosť súd vyhodnocuje v prospech obžalovaného.

Taktiež na druhej strane poškodená JUDr. J. X. zotrvala na svojich tvrdeniach z prípravného konania a z hlavných pojednávaní a uviedla, že ona získala podozrenie v dobe keď obžalovaný odišiel do USA, vtedy si dala dohromady veľa vecí, ktoré sa udiali a vtedy mala návštevu prvej manželky obžalovaného, ktorá je matka D. K., ktorá jej poďakovala za syna D., rozprávala o ich manželstve

aký mali vzťah a varovala ju pred ním, z čoho sa ona dostala do šoku a neskôr niekedy v máji alebo v júni 2013 v neskorých večerných hodinách v počítači obžalovaného našla mená žien, s ktorými si obžalovaný písal a našla tam aj meno vlastnej klientky a vtedy došla na to, že zo strany obžalovaného bola „ľahaná za nos“. Rozhodne tvrdila, že kúpna zmluva jej nikdy nebola predložená a rozhodne tvrdila, že nemala prístup k pečiatke spoločnosti Kasol, s.r.o..

Lenže oproti jej výpovedi obžalovaný predložil kópiu obálky podanej na pošte v USA adresovanú samotnej poškodenej na adresu: U., Ú. XX, zo dňa 28.5.2013, na základe ktorých v podstate sa potvrdili vyjadrenia obžalovaného, že on nielen pred odchodom do USA, ale počas jeho zotrvania v USA zasielal poškodenej kópiu uvedenej predmetnej zmluvy, z ktorého dôvodu súd tvrdenia poškodenej neprijal a vyhodnotil ich v prospech obžalovaného, pričom poukazuje aj na predchádzajúce výpovede svedkov - synov obžalovaného W.W. G. D., ktorí vo svojich výpovediach potvrdzovali, že otec uvedenú kúpnu zmluvu im ukazoval ešte v marci 2013, on súhlasil s predajom, avšak syn W. sa zarazil, keď uvidel na liste vlastníctva, že sú obaja rodičia vedení v rámci vecného bremena, preto on túto zmluvu vtedy ešte vrátil a nesúhlasil, pričom syn D. taktiež potvrdzoval, že on nepodpísal túto zmluvu, neriešil to ďalej a nemal vedomosti o tom, že ako sa jeho otec dohodol s poškodenu. Súd zväziac vyššie uvedené okolnosti, ktoré v podstate potvrdzujú uvádzané verzie obžalovaného ako aj tú okolnosť, že poškodená ani ku dňu hlavného pojednávania nevedela predložiť súdu žiadne doklady o odovzdaní a prevzatí udávaných peňazí, uvedené okolnosti vyhodnotil v jeho prospech a vychádzajúc zo zásady pochybností v prospech obžalovaného vyniesol oslobodzujúci rozsudok, keďže podľa jeho názoru skutok nie je trestným činom.

Zároveň súd rozhodol o odkázaní poškodenej na civilný proces, keďže v predmetnej veci vyniesol oslobodzujúci rozsudok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.